ALTE ROCK

39 Ft

ALTERNATÍV ROCKMAGAZIN

3. SZÁM, 1990. JANUÁR

VINYL CHARTS

1 Einstürzende Neubauten
Haus Der Lüge
2 The Sugarcubes
Here Today Tomorrow...
3 Toy Dolls
Wakey Wakey
4 Cosmic Psychos
Got The Hack
5 Mudhoney
Mudhoney
6 Invisible Limits
A Conscious State
7 Galaxy 500
On Fire
8 Tackhead
Friendly As A Handgrenade
9 Gang Green
Older Budweiser
10 Pixies
Doolittle
11 Pankow
Gisela
12 Hard-Ons
Love Is A Battlefield Of...
13 The Busters
Couch Potatoes
14 Lemonheads
Lick
15 A.R. Kane
I
16 Alien Sex Fiend
Too Much Acid
17 Myrna Loy
I Press My Lips On Your...
18 Nirvana
Bleach
19 Kolossale Jugend
Heile Heile Boches
20 Fugazi
Margin Walker

SPEX

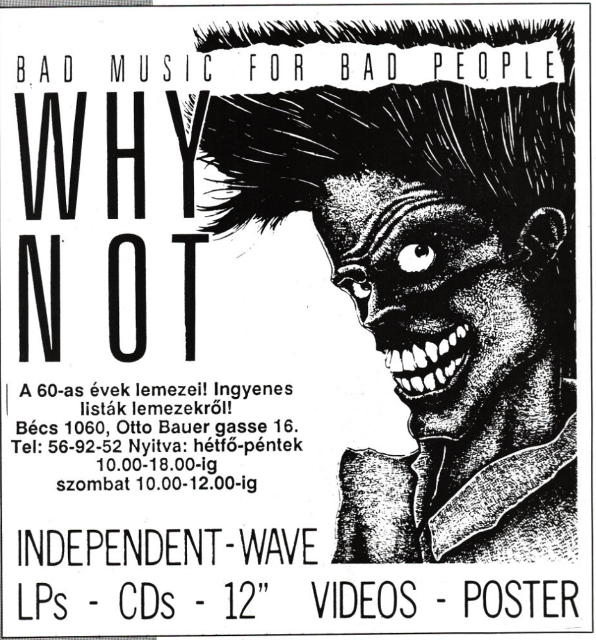

INDIE LPs

1 Kylie Minogue
Enjoy Yourself
2 De La Soul
3 Feet High and Rising
3 Erasure
Wild
4 The Stone Roses
Stone Roses
5 Jason Donovan
Ten Good Reasons
6 Yazz
Wanted The Remixes
7 Various
Warehouse Raves Volume Two
8 Joe Satriani
Flying In a Blue Dream
9 John Lee Hooker
The Healer
10 Kylie Minogue
Kylie
11 Happy Mondays
Bummed

NME

Wim Wenders: Az ég Berlin felett

A MEGVÁLTÁS SZÁRNYAI

1.

1989. december 7.-e van. Esteledik. Mire leírom ezt a mondatot, a múlt idő érvényesebb.
Leírtam és már túl vagyunk rajta: megkeződött, ami még előttünk van, megkezdődött a még megnevezhetetlen. Egy jelenés, dallam-foszlány, amint megérint. Hiába kutatom, még körvonalazhatatlan. Ami elmondható: ez a zene nem pusztít, nem kérdez és nem kér számon, de mint az angyali szárny, magával emel.
Mondom, számomra megkezdődött az előttünk álló évtized rockja. És azt gondolom, ajánlatos elfelednünk az "alternatív" jelzőt, mert ez lesz az Egyedüli Zene.

2.

Mágia és posztmodern. A dalszövegekről levedlik a didaxis, párolog az érzékekről az ócska desodor. A rock'n'roll sztárok metamorfózisában sejtelmesen fénylik a transzcendencia. De ez a mágia már nem menekülés, vagy narkotikum, hanem a zene újra megtalált otthona. Ha évezredekkel ezelőtt is:, de már használták a zenét gyógyításra éppúgy, mint bűnözők megjavítására. "A zene harmónia, és a harmónia a világegyetem misztériuma. A zenei összhang a leghatalmasabb hatóerő. Vonzóerőt fejt ki az égi hatásokra, és megváltoztatja a tulajdonságokat, a viselkedést, a hajlamokat" -írja Kurt Seligmann.

3.

Bizonyára rászolgált a világ arra, hogy hazugnak bizonyult értékeit az alternatív rock szétmorzsolja. Az apokalipszis azonban végtelen lehetőségeket is teremtett: mindent megengedett. A legjelentősebb alkotások a kollázskészítés szabadságával születtek. De az irányzatok gazdagsága és a produkciók tökélye egyben a véget is jelentette, és épp azzal, hogy meghaladhatatlanná vált.
Nyilván nem ilyen egyszrű... Mégis, most újra azt kell mondanom, megkezdődött, ami előttünk van. Előttünk az építkezés, ennek az ízeire szakadt univerzumnak az összetákolása. Előttünk egy ismeretlen dallam. Pozitív utópia. Nem kevésbé katartikus, mint a pusztulás. Megváltás a neve.

4.

Akár az angyal szárnya... Több, mint ígéret ez - nyom és metafora. Barna Róbert szavaival: "Meghúzom magam a háttérben. Az árnyékban. A nem létezésben. Én, aki talán még sohasem voltam, én, aki talán nem is leszek soha, próbálok ráismerni egy-egy felizzó, égő szárnyra."
Aztán egy másik kedvenc, Wim Wenders jut az eszembe. Az ég Berlin felett című filmjében a városba leszálló két angyal közül az egyik az égi örökkévalóságot a földi halandóságra váltja. Zúgnak, csattognak a szárnyak - micsoda isteni lárma! S közben - a filmben - Nick Cave énekel. Wenders az első, aki felismeri: Cave az angyalok közül van. Egy év telik el és napvilágot lát Cave regénye: És a szamár meglátta az angyalt.

5.

Igen, zúgnak, csattognak a bukott angyalszárnynak. És nyomukban keresztülhasad a Pokol, és kicsúszik a lábunk alól a bizonytalanság, és zuhanunk fel, fel, fel, a Mennybe. Micsoda isteni lárma!
Cave mellett Blixa Bargeld és Michael Gira száll, s az olvadó sötétből előviláglik a szeretet és alázat trónusa. Mondom, több mint ígéret ez. Tenyeremen elhullajtott pihék, s ami még inkább tetten érhrtő: 89-es lemezek, melódiák a fülemben. Cave: Tender Prey, Bargeld (Einstürzende Neubauten): Haus der Luege, Gira (Swans): The Burning World. Aki ismeri korábbi alkotásaikat, ezekbe most belehőköl.
Íme az út! Ez a lágy ima, a biblikus ihletettség - tendencia. Soroljam? - Azt mondom, Pere Übü: Cloudland, Crime And The City Solution: The Bride Ship - mért nem hiszel nekem...? Az elkövetkezendő a hité kell, hogy legyen. Ennek tanusága, a hippi-kultúra szeretetkultuszára asszociáló új-pszichedelikus vonal; s lám David Bowie és Iggy Pop is a hatvanas évek felé fordul. De ennek az új hangnak (New Age?) a vetületeit élem meg a klasszikus - és rockzene találkozásaiból is. John Cale: Words For The Dying - ez a legújabb bizonyság. Ugyan az angyalok nem kételkednek, és nem kérnek magyarázatott...

Marton László Távolodó

Auróra

Ha esetleg találkozol a pesti utcán egy bécsi squatterrel, aki megkérdezi tőled, hogy merre található a legközelebbi kulcsmásoló, nem bánod meg, ha útbaigazítod: nagy az esélye, hogy meghív a bandáddal együtt egy bécsi fellépésre - amint az Auróra zenekarral is megtörtént annak idején.
1983-ban már levonult az első hazai punkhullám, eltűnt az ETA, a CPG, a nagy "botránybandák" közül elméletileg csak a VHK létezett, a gyakorlatban viszont őket is gátolta a kultúrpánik hűvös terrorhulláma, de 1983-ban a retorziók ellenére és az általános "jólétnek" köszönhetően új és újabb punkzenekarok alakultak, hogy dühösen és egyre hangosabban kiüvölthessék magukból a Nagy Átverés egyre nyilvánvalóbb ostobaságait. Tehát ebben az évben, '83-ban alakul meg a győri Auróra Cirkáló, később csak Auróra néven szereplő punkzenekar is. A mai napig változatlan baráti társaság tagjai: Polyák Attila - dob; Pozsgay János - basszusgitár; Vígh László - ének, gitár; Pusztai Zoltán - szövegíró, valamint a menedzser: Gerbovits Tamás. A menedzselés - saját bevallásuk szerint - nem a pénzügyi manipulációkhoz szükséges, hanem - vidéki zenekarról lévén szó - a hihetetlenül időigényes szervezés alól mentesíti a zenészeket. Meggazdagodni nem fognak, ez nem is cél: örül a zenekar, hogy végre viszonylag nyugodtan dolgozhat és már nem akadályozzák adminisztratív intézkedések, a köz rosszul értelmezett védelme a működésüket. Kendőzetlen szókimondásuk, nyers őszinteségük öt éve még priuszt jelentett - ma vastagbetűvel szedik az újságok címoldalán, hogy a baráti csapatok nem is olyan barátiak, hogy az évtizedek óta tartó jólét csak néhány tucat kockatestű politikus fantazmagóriája volt csupán.
De térjünk vissza az Aurórához: mennyivel (volt) mostohább egy győri punkzenekar helyzete, mint egy budapestié?
- Nem igazán érdemes azon csemegézni, hogy mitől vidék és mitől Pest - jegyzi meg Gerbovits Tamás -, mert '83-ban itt Pesten is kurva szar volt a helyzet, kergettek itt is a VHK-tól kezdve mindenkit. Nem voltak valami fényesek azok az idők, jobb elfelejteni. Budapest legfeljebb annyiból volt jobb, hogy legalább játszhattunk.
A punk (rock) nem csomagolta körülményes virágnyelvbe a problémáit, nem azon mélázott, hogy mit tenne, ha rózsa lenne, hanem keresetlen szavakkal próbálta megfogalmazni egyre rosszabb közérzetét, amiért el is nyerte méltó jutalmát: egymást követték a betiltások, rendőrségi idézések, a belügyi alkalmazottak síma modorú, nem ritkán megalázóan agresszív próbálkozásai, amivel a rendszerellenességet, a fasisztoid ideológiát próbálták a punkzenészekre erőszakolni (hol volt még akkor a szélsőbaloldal "jóindulatú" nyilascsínytevése). Azóta, ha lassan is, de a politika - ismét - utolérte a zenét. Az agresszív rendőrfőnök magánfuvarozó lett, a fasisztának bélyegzett punkok pedig végre zenészek.
Debrecen, Miskolc, Szolnok, Békéscsaba, Szeged, Eger klubjaiban legalább 4-500 fős közönség előtt tartott sikeres koncertek a punkzene létjogosultságát és az Auróra egyre növekvő népszerűségét jelzik, mely népszerűség túllép az ország határain is: az NSZK-ban egy kislemezük is megjelent.

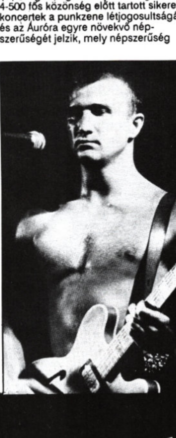

- Hogy mennyire kedvelik az Aurórát, azt a hozzánk érkező levelekből is le tudjuk mérni, de ebből a népszerűségből nagyon sokat köszönhetünk Nagy Feró segítségének, ezt feltétlenül el szeretnénk mondani. A Garázs és Feró bíztatása nélkül talán nem tartanánk itt - mondja Vígh Laci.
Annyira azért nem idilli a helyzet, akad olyan punkzenekar, amelyik talán féltékenységből, talán személyes okok miatt több esetben "betett" az Aurórának itthon és külföldön. Itt és most sem a vádaskodás, sem az igazságtétel nem szándékuk, mindössze abból a szempontból érdekes az eset, hogy vajon a hátrányos helyzetű rockzene mostohagyermekét, a punkot is elérte volna a színfalak mögötti kenyérharc, rivalizálás? De hagyjuk a személyeskedést, érdekesebb kérdés, hogy az Auróra felfutása egyedi példa lenne-e, vagy valóban a punkzene megerősödéséről van szó? A menedzser - aki nem bajszos, nem visel a karján aranyláncot és inkább a Clash egyik didergő, sápadt zenészére emlékeztet, mint a köztudatban élő dörzsölt pén-zemberre -, tehát a menedzser optimista:
- Akármilyen társadalmi rendszer lesz is, nem félünk, hogy témahiányban szenvednénk. Kint például nem a rezsimet, nem a kommunistákat szidják, hanem a pénzembereket és azokat, akik az emberek vérét szívják.
- Érezni valami különbséget az ottani zenekarok és a ti zenétek között?
- A nagy bandákat leszámítva nem jobb az átlag, mint mi. De komolyan. Az NSZK-ban kisebb törzsközönségünk is kialakult, akik képesek százszázötven kilométert is utazni miattunk. Normálisabban működik ott a gépezet, nem nyírják úgy egymást a zenészek, mint itthon.
- Vannak, akik úgy gondolják, hogy amit ki lehet mondani, azt nem érdemes kimondani. Hogy áll ezzel az Auróra?
- Szerintem annak van ilyen problémája, akinek már nincs mit mondania. Aki gondolkozik, hatni tud egy szabadabb légkörben is.
- Apropó munka: a zenélés mellett dolgoztok?
- Mióta megcsináltuk lemezfelvételünket, már nem. Képtelenség volt állandóan elkéretzkedni a munkahelyről, így hát felmondtunk. Két éve még azt sem írhatták le egy újságban, hogy hol játszunk, ma viszont, ha minimális szinten is, de megélünk a koncertekből. Ennyiből jobb a mai helyzet. Végülis aki jót csinál, annak nincs miért aggódnia. Persze előfordult már olyan is, hogy két évig nem játszhattunk, magyarul betiltottak, de ezt vállalni kell.
A nyers, erőteljes és pontos zene, az egyszerű építésű, de értelmes (!) és érthető (!) szöveg több energiát sűrít az Aurórába, mint amennyivel a történelmi cirkáló rendelkezhetett. Néhány fiatal együttes, - mint a PUF, az F.O. System, vagy az Auróra - egyre növekvő népszerűsége talán megelőlegezi a reményt, hogy ha nem is egy újabb hullám, de egy új és értékes zenészgeneráció végre lecserélheti a megcukrosodott melódiák fásult csillagait.
- Ne érts félre - fejezi be a beszélgetést Tamás -, nem azt akarjuk, hogy most mindenki punkzenét hallgasson, egyszerűen csak egyenlő esélyeket szeretnénk. Vagy egyenlő esélytelenséget. A mi zenénkben élet és energia van és akad még néhány dolog, aminek oda kell csapnunk. Akinek már évek óta nincs mondanivalója, persze, hogy görcsöl, de akit most engedtek ki a karámból, az tele van energiával. Az Aurórának van mit mondania és a közönségünk érti, hogy miről beszélünk. Hiába lesz lassan tizenötéves a punkzene, ma Magyarországon ugyanolyan életképes, mint Angliában volt tizenöt éve, mert ilyen nagy szarban még nem volt az ország. És senki sem tudja, hogy holnap mire ébred. A bizonytalanság és a félelem az, amiről az Auróra beszél.

Harkai Péter

Foto: Lengyel P. László

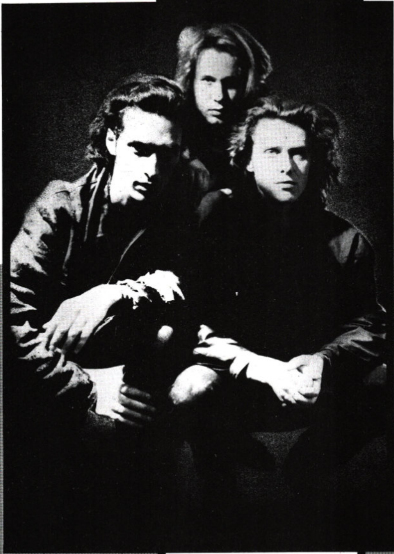

- Kiemeltem két szövegrészt. Az egyik: "az öngyilkos vágyak nem beszélnek félre", a másik: "ez a jövő talán túl sötét, hát ne maradj itt velem". A kiuttalanság csak a menekülésben nyilvánulhat meg?

Matyi: Nehéz dolog, ha az embert megkérdezik, hogy miért írtad ezt vagy azt? Erre csak azt tudom mondani: mert ez jött belülről és ilyen hangulatú a zene is amit csinálunk. A zene felszabadította ezeket az érzéseket. Nem vagyok optimista lélek, de ez az "öngyilkos vágyak" abszolút nem személyes, egy életérzést fejez ki... mint egy film, ami visszaadja a képeket. Az, hogy néha egyes szám első személyben írom, vagy énekelem el azért van, hogy utat találjon a közönség felé.

Péter: Az egész strófákat kell nézni, a kiemelt részek mindig mást takarnak és más a lényege a teljes szövegnek.

Matyi: Nem véletlenül lett az a nevünk, ami...

Péter: Ez a rendszer azt érte el, hogy így éreznek az emberek.

Matyi: Éltünk már annyit, amennyi ehhez a zenéhez kell. Nem is mindig értik a lényeget, sokszor félremagyarázzák.

Péter: ebben a szemléletben, illetve zenei világban kik voltak hatással rátok?

Matyi: Mindannyian máshonnan közelítettünk és ez a jó a zenekarban. Mostanra már annyira összeforrtunk, hogy ismerjük egymás zenei gondolatait.

Péter: Az egésznek a művészeti gyökere a szürrealizmus és az ilyen típusú zenét jászó együttesek ezt fel is vállalták. Aztán rockosodott az egész, például a New Model Army-n keresztül. A mi zenénk is sokat formálódott.

Csabi: Szóval, Péter a rockosabb dolgokat képviseli, én a Bauhaus, Dali's Car vonalon indúltam és inkább a művészi megnyilvánulású csoportok vonzottak.

Matyi: Én meg inkább az emocionális, érzelmi zenéket, a Mission-t, vagy a Sisters Of Mercy-t szeretem. Nézd, nem akartunk hűde újat, olyan stílust akartunk itt meghonosítani, ami nekünk tetszik.

Péter: Nem volt cél, hogy mi találjuk fel a spanyol viaszt, de se előttünk, se utánunk nem csinálta ezt itthon senki, legalábbis mi nem tudunk róla. Aztán mindinkább degradálták a dark wave-t a Cure és Sisters Of Mercy közé, ami nagy hülyeség, hiszen lényegesen tágabb ez az irányzat.

Matyi: No, meg a külsőségek. Az, hogy feketében játszunk csak adalék, hogy a látvány kiegészítse a zenét és a szöveget.

- Minden műsort tudatosan terveztek meg?

Csabi: Kell a spontaneitás is, de van egy alap, amire ezt rá lehet építeni.

- Visszatérve az előbb említett szövegre, van benne egy haláltudat, ami befejez valamit. Hová lehet továbblépni?

Csabi: Szépen eltűnünk a semmiben ez volt az első számunk, lehet hogy ez hattyúdal, amit az elején írtunk magunkról. Tudjuk, hogy meddig lehet itt valamit csinálni és tudjuk, mikor kell abbahagyni, vagy valamilyen módon váltani.

- Némely zenekarnál, mint például a Christian Death-nél jelentkezik a politika, vagy inkább a történelem. Ez milyen szerepet játszik nálatok?

Péter: A politika mindenképpen fontos, hiszen ennek az életérzésnek előzménye egy politikai helyzet. A jó szövegnek nem a konkrétumok a kitételei és nem akarunk divatos frázisokat puffogtatni.

- A zenét rendelitek alá a szövegnek, vagy fordítva?

Péter: A zene előbb van...

Csabi: Én úgy érzem, egyensúlyban van.

Matyi: A hatástól függően kiegészítik egymást.

- Mi az, ami még hiányzik az eredménylistáról?

Matyi: Szeretnénk mi is egy lemezt. Eddig nem jött össze, pedig úgy gondolom, hogy egy korszak lezárását is jelentené.

-Rácz Mihály-
Foto: Jerabek

"Eddig nem nyilatkoztunk, mert az volt a véleményünk, hogy egy zenekar ne abból próbáljon sikert kovácsolni, hogy reklámozza magát, vagy feltűnik a legkülönbözőbb fórumokon. Próbáljon meg a zenéből elindulni, és ha ezzel elért valamit, elvárhatják tőle, hogy beszéljen. És ez már nem reklám, túlléptünk azon, hogy ez minket előre vagy hátra vinne."

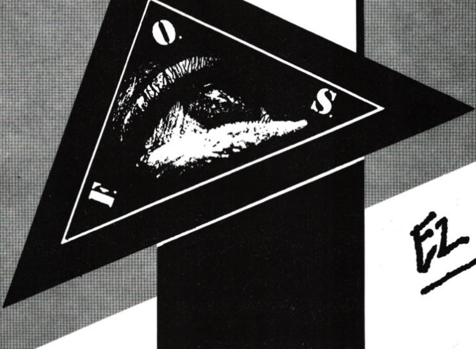

F.O. SYSTEM

EZ JÖT BELÜLRÖL...

és kritikai leves

Budapesti beszélgetés Baksa Soós Jánossal

Kedves figyelő szempárok és nyitott fülek! Kérjük, hogy Baksa Soós Jánossal kapcsolatban még véletlenül se jusson eszükbe a Kex együttes. Ne mondjanak ilyeneket, hogy "legendás" meg, hogy "kultikus", felejtsék tekervényes agyuk leghátsó zugaiban Bianki Iván gitáros, Kisfaludy András dobos, Imre Attila basszusgitáros, Doleviczényi Miklós billentyűs nevét, tűrjék be a "FELEJTÉS" feliratú ládikóba a Család vagy az Elszállt egy hajó a szélben dallamát!!
- Miért nincs nagy kedved ezekről beszélni?
- Mert azokat én gyerek munkáknak tartom. Nagyon jó gyerekmunkák az igaz, de már nem zenésíteném meg a szomorú József Attila verseket, nem énekelném el a Zöld-sárgát... Ezeket akkor sem értettem. Én a Rózsadombon laktam, nekem ezeket a dolgokat ajánlották.
- Tavaly a Hobóék az Emberi Jogok koncerten a Zöld-sárgát énekelték és 80 ezer ember vinnyogott a gyönyörűségtől...
- Ez nagyon szomorú.
- Miért?
- Mert az embernek állandóan fejlőni kell. Az egyén kötelessége a személyes fejlődés. A régi dolgokon túl kell lépni. Sajnos sok kollégám a hatodik-hetedik kört teszi a gyerekkora körül, és leállt a fejlődésben.
- Ennyi?
- Ennyi.

**ISKOLATÁRSAIM, HERCEGEK ÉS HERCEGNŐK
OK
BELEHÚZUNK, MEGHÚZZUK
ÚJ RITMUSSAL
AZ EVEZŐKET REPÜLJÖN
FEJLŐDJÖN AZ
A CSODÁS EREDMÉNY AZ
ÉLET**
(Idézet a Hajónaplókból)

- Mivel foglalkoztál az elmúlt 15 évben?
- Én, mint pionyír művész dolgozom, amióta Nyugat-Berlinben élek. Az élet feltérképezésével foglalkozom. Megfigyeléseimet csinos formában feljegyeztem 350 hajónaplóban. Elvégeztem az indiániskolát, aztán a szamurájiskolát, most hercegi iskolába járok.
- Mi mindent tanultál?
- Tudok bánni késsel és bottal, vannak képeim, képsorozataim, és van egy sajátos zenei világom. Profi vagyok, és önfejű, mint egy hójaguár.
- És hogyan él egy önfejű hójaguár?
- Sokat nélkülöztem. Volt, amikor szegényházban étkeztem napi egy ételt. Volt, hogy semmit. Kétszeres Robinson-díjas vagyok. Aki azonban pionyír művész, annak tudnia kell, hogy élenjár. És aki élenjár, elöl halad, az nem kaphat segítséget sehonnan. Elölről azért nem, mert előtte nincs senki, hátrafelé pedig nem kommunikál. Mostanában megpróbálok visszaszocializálódni, mintegy a kicsorgó múlt belefolyik az élő jelenbe. És persze a mulatás ügyét sem szeretném cserbenhagyni. Barátkozni akarok, esetleg fellépni.
- Közben 40 éves lettél...
- Igen. Éppen ezért, mivel fiatal férfi lettem, a jövőben díszes ruhákat fogok magamnak csinálni, rangomnak és csinosságomnak megfelelően akarok mutatkozni társaim előtt. Már vettem szarvasbőrt és fonalat. Ha ugyanis a jövőben mindenki így mutatkozna a másik embertársa előtt, akkor az újabb jóérzést szül.
- Rossz dolgokról nem akarsz szólni?
- A művészet feladata életet megénekló gyümölcsöket készíteni. Embertársaink megérdemlik, hogy a művészektől csupa kellemes dolgokat kapjanak. Felismeréseinket kedves és mesés formában kell közvetíteni. Ez a művészet! Van egy porladozó mesekönyv, van egy lezárt mesekönyv és van egy mesekönyv, amit most írunk. Elítélem azokat, akik az életet szidják, ha tök ricsajos, életet szidó hülyeségeket hallok, úgy állok, mint egy hülye. Te is. De hát az étteremben a pincérnek ugyanúgy kötelessége finom ételeket eléd rakni, nem hozhat egy nagyon rossz ízű levest azzal, hogy ez most egy kritikai leves...
- Biztosan igazad van, csakhát most itt Magyarországon nem éppen mesekönyv az élet...
- Itt most legyen mindenki jó és türelmes, és kapcsolja fel a pionyíróvet.
- Szerintem ez az öv nehéz viselet...
- Igen, nehéz. Aki pionyír és életkutatással foglalkozik, az nem teheti meg, hogy napi öt órát mondjuk pincér, és éjszaka meg pionyír. És nehéz azért is, mert legelöl van. De aki majd a Marsra utazik, azt sem fogja ott egy ABC áruház várni.
-Te nem akarsz a Marsra menni?
- Persze, hogy akarok! Nagyon kedves dolog lehet a Marsra menni. Én egyszer azért mentem Amerikába a Cap Kennedyhez, mert azt godoltam, hátha...

MOST OLVASTAM, HOGY FELNŐTT EMBEREK RÖGTÖN MEGHALTAK, PÉLDÁUL ÖREGKORBAN.
(Egy darab Hajónapló)

- Mi a véleményed a politikáról?
- A politikusok tök hülyék. Mindegyik arról beszél, hogy mi ne legyen. Arról senki sem beszél, hogy mi legyen. Itt Magyarországon most olyan a helyzet, hogy nem politikusok vannak, hanem koordinátorok és beszélőgépek. Taktikusok és sakkozók. Olyan, mintha lenne a Ki nevet a végén-párt, a Sakkpárt meg a Bridzspárt és ezek próbálnák egymásra erőltetni a saját játékszabályaikat.
- Te nem akarsz jó politikus lenni?
- De igen. Ha majd férfi leszek, úgy 50-60 éves koromban, én is részt akarok venni a politikában.
- Hogy tudnál az élre állni, amikor te csak a jó és kellemes dolgokban hiszel?
- Alapvetően jók vagyunk. Hidd el, senki sem szívesen hülye! Vannak olyan időszakok, amikor az élet bezsombékosodik, de látni kell, hogy amikor egy folyó kikerül egy hegyet, és időlegesen visszafelé folyik, akkor is előre megy! Lelkes és jó produkciókat kell létrehozni, és ez alapja lehetne egy általános lelkesedésnek. Mindenki vitorlázhatna ezeknek a színvonalában. Kikapcsolódásban és jó, színvonalas dolgokban kell részesíteni a dolgozókat. Van miért rajonganunk, és azt nem kell szégyellni. Ha még megcsináljuk az összekötő kedvességet is, akkor minden jó lesz. Itt viszont olyanok a politikusok, hogy erre nem képesek. Láttam például azt a Pozsonyit... vagy Pozsgayt?... szóval olyan életúnt, hogy egy krumpliszállító fej csinosabb.
- És a vallás sem segíthetne?
- A vallást egy nagy hülyeségnek tartom, mert az nem létezik, hogy 10 vagy 1000 ember ugyanazt gondolja csak hitből, anélkül, hogy bejárta volna azt az utat. Hajmeresztő, mert önnálótlan. Stupid dolog.
-Egyelőre tehát maradsz egy nélkülöző pionyír művész...
- Én nem nélkülözésről beszéltem, hanem álhatatos érdeklődésről, amely az élet felé nyilvánul meg részemről.Azonkívül csodálom a szervezetemet, mert kitart mellettem és kedves. Van is egy olyan képem, hogy a Hős gyomor!

Trencsényi Zoltán
Foto: Lengyel P. László

TEKNŐS BIKA

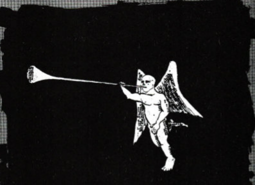

A személyiség kutatása , a személyiség által a produktumra gyakorolt hatása és mindezek feltárása nem türhetik sem a felületességet, sem a részletekben való elsikkadást. Az általános mércét pedig kiröhögöm!
Amit tudok, vagy tudni vélek azt közzéteszem, ez erősen szubjektív megközelítés, hiszen a TEKNŐS BIKÁT nem közelíthetem másképp, mint ahogyan hatást gyakorolt a szubjektumomra.

lágban egy támpontot, amit megnevezhet rossznak. A lelkesedés önbizalmat ad; én is pofán tudom verni az ellenségem.
Az öntetlegesség a színpadon sokkszerű állapotot eredményez, úgy tudja, vele is megtörténhet, bárki megcsinálhatja bárkivel. A jelenben hanyatló diktatúra hatása még felmérhetetlen, a felgyorsulás az elmúlt ötven évben olyan jelentős, hogy több az esemény, mint az elmúlt ötszáz évben. Ez eredményezte az erkölcsi morál kiirtását is, következésképpen senki sincs tisztában helyével és helyzetével a világban. A felszínre hozott agresszió az egyik legjobb eszköz az önmegismerésre, sajnos úgy is fogalmazhatok, felismerésre. A Teknős Bika következő hosszú tá-

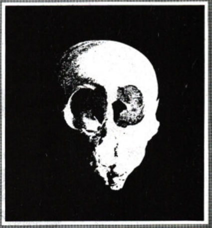

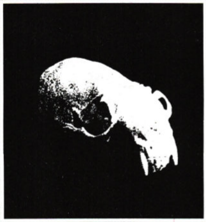

A BIKÁVÁ válás láncszemei:
A történelem átrostálása és ami marad; a szellemi muníció fontos elemei a totális hatalmak. Felülünk a bikával a legerősebb fénnyalábra és végigzúgunk a diktatúrák által megszorított népek kimunkált alapkövein. Ezek az alapok lehetővé tették és lendítették a későbbi korok ugyancsak megszorított társadalmait. Az európai kultúrára a kereszténység úgy nyomta rá a bélyegét, hogy csak az általa engedélyezett maradhatott fenn.
A világháború előtti és utáni művészet között óriási a különbség, miszerint a háború után nincs csúnya művészet, a szar esztétikai értéke is megmagyarázható.
A diktatúrák, mint dinamók adták azt a töltést, ami évekig elsődleges táplálékként szolgált mind a technikában, mind az erkölcsben.
A szellemi inspiráció láncszeme az agresszió. Nem a dühöngő kocsma bűzös, hanem a célszerűen kezelt, felszínre hozott és kisütött agresszió, melynek eredménye a tiszta állapot.
És ez nemcsak a Bika részére cél, hanem a befogadók részére is, akár fizikálisan is. A Bika nem bízhat annyira az emberekben, hogy a magyarázatoknak értéke lenne, bármilyen is a közeg, mindenképpen gyalázni, gyötörni kell.
Az akció után éreznie kell, itt megverték, szétpofozták. A hatásfok kétféle lehet és mindegy, hogy melyik következik be. Az undor, vagy a lelkesedés. Az undorral aktivizálja magát, és talál a vi-

vú programja annak a járványnak (Long Epidemic) a feltárása és gyógyítása, melyet az elmúlt negyven évben tudatosan idéztek elő és a szellem, az erkölcs romlásához, pusztulásához vezetett.
Zenei alapként a magyar népzene áll, egy olyan érték és kultúra, amit az anyatejjel szívunk. Ez a legtöbb érzelmet felfakasztó nyers állapot mind a zenében, a képző- és építőművészetben, mind a népi irodalomban. Ebben az Európában egyedülálló kultúrában a Bika célja kutatni és visszanyúlni az ázsiai eredetig.
Az akciók éltetői az apokaliptikus víziók is. A szarral bekent, kefélő hím testek döbbenetet szülő bemutatása.
A láncszemek összefonódása a koncerteken teljesedik ki. Az erős fényeffektek a puszta szeretetéből adódnak, a verőfények világából. A Bika célszerű mozgásokra törekszik, a fellépések előtt nyers marhahúst fogyaszt. A közérzetének hasonlónak kell lennie a színpadon történtekhez, legyen az kaszabolás, vagy korbácsolás.
A világvégéig hét harsonaszó van. Hat már megtörtént. A hetedik megtörténte derít fényt a létezés értelmére. A Teknős Bika 7. Harsonaszó című műsorának jelzése: nem kell siettetni a hetedik megszólalását.
Az akció négy részből áll: Lét előtti állapot, Teremtés, Bűnbeesés, Létenkívüliség.
Az emberek menekülnek a teremből. Vajon hová?

-Rácz Mihály-

HERGEST

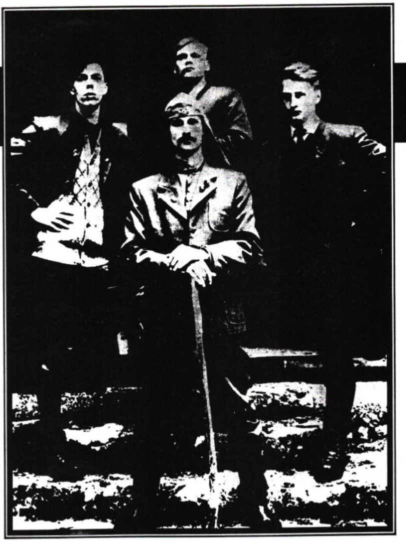

LAIBACH- (Ljubljana) Szlovénia fővárosának német neve a monarchia és a német megszállás éveiből.
LAIBACH- Egy kollektív szellemi és gyakorlati koncentrációra épülő, átfogó jelentőségű művészi, esztétikai konstrukció a mai Jugoszláviában, mely a szerteágazó kulturális tevékenységet kifejtő NEUE SLOVENISCHE KUNST (Új Szlovén Művészet) keretében, - mint a küldetés központi akaratának alárendelt, önálló feladatokkal megbízott zenei, színpadi szekció és propaganda egység - látja el feladatkörét.
LAIBACH- A Kelet-Európa-i kulturális depresszió mindezidáig példátlan, egyedülállóan eredményes rock-megnyilvánulása, tartós pozíciót és komolyabb sikereket verekedett ki magának a nyugati rock-business világában és az általános rock-kultúrában.
LAIBACH- Totális rock, a totalitáriánus kultúra jegyében.

Tevékenységi területe a popkultúra, az a közeg, melynek nagy tömegbázisa és könnyen formálható közönsége adja a **LAIBACH** célkitűzéseinek nyersanyagát. Ennek a képlékeny nyersanyagnak a formálására kijelölt, és elsődlegesen felhasznált eszköze: a zene.
Nem hiszem, hogy valaha valaki is olyan mértékben elmélyedt volna a popideológia kérdéseiben, vagy olyan komoly, szisztematikus tudatossággal építkezett volna ebben a szférában, mint a **LAIBACH.** Mivel eszközük a zene, és céljaik elérése érdekében minden eszközt megragadnak, működésükhöz természetszerűleg mindenfajta zenét és hangzást magukévá tesznek, felhasználnak, beépítenek.
Úgy tűnik - leghőbb vágyuk a tömegszuggesszió nyújtotta lehetőségek minél szélesebb körű kibontakoztatása általános és teljes kiterjesztése, egy általuk meghatározott irányba.

Mindent bevetnek a cél érdekében; jól bevált fordulatokat és fogásokat használnak, felfokozott formákat és erőszakosan sokkoló effektusokat alkalmaznak. A történelemből, politikából vett propaganda trükköket és kitapasztalt megoldásokat módszeresen adagolva, tervszerű tudatossággal manipulálják a közönséget. Így aztán bármilyen témához, stílushoz vagy formához nyúlhatnak, az előbb-utóbb elképzeléseik hordozójává válik - egy valóban hatékony, engedelmes eszközzé - céljaik elérésében; mintahogy ez történt a Life Is Life című sláger kifordított verzióí, a Beatles eredetű Let It Be sajátos átborzolása, vagy utóbb - egy döbbenetes, hétfrontos támadással - a 20 évvel ezelőtti Rolling Stones-tól származó Sympathy For The Devil - hétszeres turbófeltöltéses, géppuskatüzes, zuhanóbombázós, apokaliptikusan hideg- és villámháborús, Humphrey Boggycasablanca-acidventillátoros, kandírozott Marilyn Monroe zselészínű-áramvonalas, Schwarzenegger-peresztrojkás kisajátítós-továbbfejlesztéses feldolgozásainak esetében.
A **LAIBACH-**féle Új Konzervatív Konstrukció, a taktikai és stratégiai paradoxonok realitása. Militarista industrial disco, totalitariánus- heavy metal és propagandisztikus kortárs művészet, a totális állam, a nemzeti szocialista/sztálinista kultúra és kultúrpolitika eszköztárát, kellékeit, fogásait szintetizáló "tömegművészeti" kísérlet.
A **LAIBACH** maga az idea centruma, a központi mag, a gondolat experimentuma a kísérletező elszántság. Ennek az ideának külső kerete, közvetítője a zene. Ez nyilván nem határolja be egyértelműen magát a zenét, annak jellegét. Mivel tulajdonképpen bármit felhasználhatnak ennek a koncepciónak a kibontakoztatásához.
A **LAIBACH** működése ennek a rendszernek a módszeres, tervszerű és egyre szélesebb körű propagandisztikus kiterjesztése.
A **LAIBACH**: MŰVÉSZET. Az ÚJ SZLOVÉN MŰVÉSZET totális szisztematikával felépített világában nincs helye az ún. művészi szabadság individualista illúziójának. Mivel azt hirdeti, hogy ez hamis képmutatás, egy totalitáriánus rendszerben (pl. Jugoszláviában) csak tervszerűen irányított rendszer képes az aktivításra.
A **LAIBACH**-féle kollektív művészet; tudatos lemondás az egyénieskedő individualizmusról - a kollektív gondolkodás és megnyilvánulás egyedülállóan tartós, példátlanul hatékony és eredményes megvalósítása, - persze egy olyan közegből kiindulva és mindvégig annak szélesebb bázisára támaszkodva - ahol nem semmisítették meg a kultúrát, - mint tágabb értelemben vett, az összetartozás tudatának alapszintű hordozóját - olyan tervszerűséggel, mint Magyarországon. Ez a párhuzam még egyértelműbbé válik a **LAIBACH** és a hivatalos Jugoszláv állam egymáshoz való viszonyulásában.

A kezdeti tiltások és akadályoztatások ellenére, mint állampolgárok mindig is szabadon utazhattak Európában és mialatt otthon mellőzték őket, az európai fesztiválokon és koncerteken egyre ismertebbé váltak. Rendkívüli erőt sugárzó, markáns kiállásukkal és céltudatosságukkal, fokozatosan valóságos "hősökké" nőtték ki magukat a nyugati popvilág berkeiben.
1983 novemberében még az archaikus "Post-industrial hőskorszakban" vetődtek el Budapestre, az ultra radikális (a THROBBING GRISTLE szárnyai alatt nevelkedett) LAST FEW DAYS angol csoport társaságában. Ez volt a korszakos jelentőségű OCCUPIED EUROPE TOUR - "Megszállt Európába.
Egy rendkívül provokatív, megrázó erejű előadássorozat, mely a **LAIBACH** számára az európai köztudatba való bekerülés lehetőségét és tényét hozta. Így a hazai "sikertelenségek" és tiltások ellenére, sikerült bekerülniük abba a dinamikus szellemi, kulturális áramlatba, mely (számukra) létkérdés, továbblépésük biztosítéka és elengedhetetlen feltétele volt.
Ma már, amikor a **LAIBACH-** a NEUE SLOVENISCHE KUNST- neve jól csengő fogalommá vált, (márkajelzés a pop-business és a popkultúra világában) a helyzetük otthon is némiképp módosult. A **LAIBACH** ma kulturális presztizs-exportcikknek számít Jugoszláviában. (Fantasztikus, hogy az üzlet mi mindenre képes...!)

Folyamatosan megjelenő lemezek és kiadványok propaganda-áradatával látják el a poppiacot Ljubljanától Tokióig. Megvetették lábukat és biztosan tartják magukat Londonban, hídfőállást építettek ki Amszterdamban, Münchenben, Bécsben és Olaszországban, de Varsó-

ELLT IN Laibach

ban is rajongó táboruk van. Pedig már a nevük is kihívó provokáció (gondoljunk csak bele - Titó hazájában...) nem beszélve az egész **LAIBACH**-szisztéma totál provokatív kiállásáról, mind a formai, mind tartalmi vonatkozásban egyaránt.
A **LAIBACH**-előadás nagyjából olyan, mint egy második világháborús propaganda - disco - nagygyűlés a statárium kellős közepén.
A **LAIBACH** úgy tűnik, élvezi és ki is aknázza az ebből a tipikusan Közép-Európa-i helyzetből fakadó "lehetőségeit", sőt újraértelmezi és egy magasabb szintre transzformálva művészi ideológiáját, rákényszeríti a közönségre. A helyzet szüli az ideológiát és az ideológia újabb helyzetet teremt... Az "elkényelmesedett Nyugat" ezen keresztül testközelbe kerül és végre megismerkedhet (legalább egy előadás, vagy lemez erejéig) a számára inkább romantikába hajló diktatórikus állami nyomasztás, a "megvalósult szocializmus" hétköznap-terrorjában tomboló és kilátástalanul állandósult "Gulág-Feeling" Orwell-i légkörével. Minekutána jólesően felsóhajthat... Na igen!... és ... választhat magának egy másik "alternatívát"...
A **LAIBACH** biztosítja a Nyugat számára ezt a "felelősségmentes kis borzongást," egy röpke kis izelítőt, egy következménytől mentes kis kirándulást az uniformizált utópia nagyon is valóságos birodalmában, szocializmusban, diktatúrában, stb. - Keleten pedig ugyanez alatt; a radikális, lázadó szellemiség konstruktív, harcos szimbólumaivá váltak. Talán más előjellel, de nagyjából azon a nevezőn, mint a Test Departement.
A közönség egyre szélesebb rétegei számára a **LAIBACH** valamiféle elérhető, megvásárolható, de egyben kiismerhetetlen és meglepetésekben bővelkedő rejtélyes csemegét jelent, továbbá valamiféle szellemi kútfőt is szimbolizál, magabiztos kisugárzásával és lankadatlan energiájával.
Az ilyesfajta "biztos pontot" jelentő tényezők köré előszeretettel tömörülnek a nyughatatlan értelmiségiek, fanatikus és ál-lázadók, bennfenteskedő outsiderek, a kortárs művészetekre éhezők, eseményekre vadászók, elkötelezett rajongók és lelkes érdeklődők.
Az egész **LAIBACH**-teória azt sugallja, hogy részesei lehetnek valaminek, ami pont akkor, épp nekik szól, és ezen keresztül egyfajta beavatottságot nyerhetnek el.
Az általános leértékelődés áradatában a **LAIBACH** a varázslatos állandóságot szimbolizálja - egy határozott szellemi kapaszkodót, valami kézzelfogható vagy éppenséggel megfoghatatlan, de mégis kielégítő információt; egyfajta szellemi elégtételt jelent, biztosítja a garantáltan fennkölt egzotikumot.
Az ehhez kapcsolódó filozófiájuk pedig csak egy-egy erősödő belső érzéki tartalom és egy egyre fokozódó külső tartalmatlanság irányába mutató formai párhuzam látszólagos ellentmondásának tengelyében értelmezhető igazán, mint közvetlenül az energiaközponthoz csatlakozó erőkar. Mindez a kívülállóknál értetlenséget vált ki, és különféle ideológiai hozzárendelésekre kényszeríti őket. Meghökkentő produktumaikkal, váratlan húzásaikkal - mára már valóságos kuriózumai, sztárjai az alternatív pop világának, amolyan "Keleti fenegyerekek" - akiket illik ismerni. Szívós, kitartó munkával mélyen beékelődtek ebbe a főleg nyugaton igényes és eléggé elkényeztetett közegnek a tudatába, megtörve az uralkodó angolszász hegemóniát.
A **LAIBACH** - ebben a toborzó munkában - olyan formai megoldásokat alkalmaz, mint egy sokak számára nehezen elviselhető, provokatív jelrendszer, totalitariánus szimbólumokra és külsőségekre épülő vizuális körítés. Egy rendkívül hatékony apparátust mozgatva, színvonalban jóval a követelmények felett teljesít.
A **LAIBACH** maga a totális provokáció. Egy szisztematikusan felépülő és működő esztétikai, ideológiai és formai tömörülés, mely a művészet szintjére emeli és műveli a provokációt, a politikai propaganda gazdag eszköztárával felvértezve és annak módszereivel operálva, olyan kategórikusan értelmezett értékrendek felelevenítésével és csatasorba állításával, mint pl. a nemzeti szocializmus művészete, vagy a tömény szocialista realizmus.
"A politika a legmagasabb és mindent magában foglaló művészeti forma, és mi politikusnak tartjuk magunkat."
Az egyén megszűnt, mint egyén, - csak a kollektív akarat érvényesülhet - felbődülnek az agancskoronás szarvasok, a honi föld, a haza büszke, királyi vadjai, lobogó zászlók és fogaskerekek, füstölgő gyárak és elszánt mosoly a nyílt tekintetű munkásarcokon és egy fényes jövő ragyog fel a hullámzó búzatáblák felett. Szlovénia az "Új fellegvár" és felharsan diadalmasan a Niebelungok kórusa, teljes erővel dübörög a "statáriális párt-disco" a "rohamosztagos metál", vagy a "központi állambiztonsági propaganda-Acid-Rap"-je.

Szöveg: Milan Baláz

ALTE DISC

Új Modern Akrobatika

NEM CSODA, HA MÉG SOSEM HALLOTTAD AZ ALTERNATÍV DISZKÓT. A RÉTEGMŰSOROK ÁLTALÁBAN JÓL EL VANNAK REJTVE A MAGYAR RÁDIÓ PROGRAMJÁBAN. EZ AZ ADÁS A BARTÓK RÁDIÓN FOGHATÓ HAVONTA EGYSZER, ESTE 10 UTÁN. TERJEDELME 25 ÉS 50 PERC KÖZÖTT VÁLTAKOZIK. ÁLLANDÓ IDŐPONTJA NINCS, SŐT NÉHA KI IS MARAD.... A HALLGATÓI LEVELEK SZERINT NÉHÁNY MÁNIÁKUS MÉGIS SZERETI.

A januári számban két magyar csoport szerepel, az Új Modern Akrobatika és az AMD.
Az ÚJ MODERN AKROBATIKA nem tekinthető hagyományos értelemben vett zenei együttesnek. Egy pillantás az alapítók névsorára elárulja, itt valami másról van szó. Tagjai: FeLugossy László képzőművész, performer, a Bizottság majd az Inkaszámtan és egyéb együttesek oszlopos tagja. Szirtes János képzőművész, performer. Saját nevével fémjelzett művészeti akciói mellett központi alakja volt a Hymnusz csoportnak is. Szemző Tibor fuvolista, zeneszerző, a 180-as Csoport egyik alapítója. ef Zámbó István képzőművész, Bizottság Happy Dead Band. Waszlavik Petőfi Velorex stb. László úgyis mint Csigabiga, de Beatrice, Bizottság, VHK és sok minden más.
És az Akrobatika mégsem valami szupergrup. Szirtes János úgy fogalmaz, hogy ez egy laza, szinte alkalmi produkciókat létrehozó baráti társaság. Az Akrobatika legjobban galériákban, kiállítás megnyitókon érzi jól magát, kedvenc műfaja a performance, de elfogadnak koncertmeghívásokat is. Ezeknek a koncerteknek döntő részét improvizációk adják.
Jól improvizálni csak valamilyen közös nyelv alapján lehet, a közös nyelvnek pedig valahonnan táplálkoznia kell. Ennek az együttesnek az esetében a szervességet a közös múlt teremtette meg. Hogyan lesz egy grafikusból performer? Nos, a művész, aki mindvégig igyekezett mesterségbeli tudását tökéletesebbé tenni, ma is úgy véli, hogy "a szakmát tudni kell". Ez azonban nem akadályozta abban, hogy a tér, az idő, a hang és az akció felfedezése révén a performance műfajában lelje örömét.
Szirtes János előszeretettel farag "élő szobrot" saját testéből. (Régi performer fogás, olyan rocksztárokra is hatott, mint pl. David Bowie) Szirtes esetében az alapanyag sajátsága, hogy ő az átlagos termetnél alacsonyabb. Az alkotó pedig nyúlánk hölgyek elé installálja magát, és a Sztár szerepében, a Sztár gesztusaival például Karel Gott Lady Carneval-ját adja elő (cseh nyelven!). A hatás messze túlmutat holmi vulgáris csiklandósságon. (Sztár című performance-ok kb. 1979-82.)
Újabb állomás volt a Múló rosszullét című előadás (1981). A mű egy betegségből való nehéz felgyógyulás ihletéből született. Zenéjét Szemző Tibor írta, a kórházablakon behallatszó teniszlabda pattogás nyomán. Az alkalmi zene idővel a 180-as csoport repertoárdarabjává vált (Koponyaalapi törés).
A Növény című előadásban következett be a hang, mint független és egyenértékű kompozíciós elem megjelenése. Szirtes most a közönség számára láthatatlan, egy földhányás mélyén rejtőzik. Artikulálatlan hörgése gégecsövön keresztül jut el a nézőkhöz. Dühödten ugató farkaskutyák teszik teljessé a hangzást.
Szirtes János számára a Magyar Péterrel immár szextetté alakult Új Modern Akrobatika ezeknek a korai kísérleteknek a szerves folytatása. A koncepció minden közös tevékenységre kiterjed, az improvizatív koncertektől a pontosan megkomponált performanszokon és tárlaton át, egészen a szentendrei Nyári Szabadiskoláig, hiszen a világ egy és oszthatatlan.

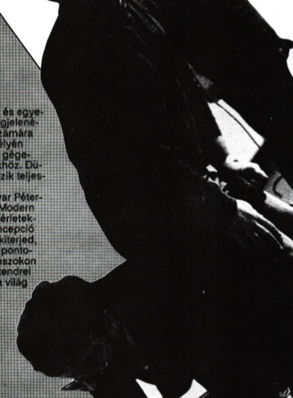

A hazai hardcore vonalnak még nem volt olyan markáns zenekara, mint a AMD. A budapesti együttes 1988-ban alakult, és az eltelt mintegy másfél év alatt máris jelentős hazai, sőt nemzetközi sikereket könyvelhetnek el.
Sotár, az együttes énekese és Füleki Sándor gitáros, korábban a Leukémiában működtek. A doboknál Z ül. Sík Endre már az alapítás után került az AMD-be, ő a Kazányiban pengette korábban bundnélküli basszusgitárját.
Az AMD rövidítés a Magyar Néphadseregben használt géppisztolyok neve, ám az együttes Anti Militáris Demonstrációt ért alatta. A szövegek - Sík Endre megfogalmazása szerint - az élet nehézségeiről szólnak. Írtak számot a természeti környezet pusztítása ellen, támadó dalra fakasztotta őket a Munkásőrség és szót emeltek az AIDS-esek kiközösítése ellen. A "horizontális" koncerteket szeretik, amilyenekre például a Lyuk-ban van lehetőség: a közönség és a zenekar teljes testközelben éli át az akciót. Az igazsághoz tartozik, hogy Magyarországon máshol alig játszanak. Budapesten a Lyuk az egyetlen klub, ahova beillenek, és ehhez legfeljebb egy-két vidéki hely kapcsolódik. Pozitív tapasztalatokat szereztek viszont az NSZK-ban és Hollandiában. Októberben három hét alatt 17 koncerten léptek fel a Szövetségi Köztársaságban. A turnét egy német barátjuk szervezte. Országszerte a radikális ifjúság tanyáin, foglalt házakban, koncertpincékben játszottak.
A közeljövőben kétszer hallhatóak itthon: Január 13-án az egri Ifjúsági Házban, illetve február 10-én a Lyukban.
A januári Alternatív diszkó 16-án, kedden lesz a Bartók Rádióban, 22.36-kor.

Hajnóczy Csaba

NEHÉZ ÉVEK AGRESSZIÓJA

Magyarországon az első punkzenekarok akkor indultak harcba, amikor 1980-81-ben Wattie, az Exploited vijjogó sasa feltépte a punkkoporsót és ellopta a meglepően virgoncnak mutatkozó tetemet. A mohikán frizurát divatba hozó, kizsákmányolt szövetségesei olyan huitarabló hardcore hordák voltak, mint a Dead Kennedys, a Discharge és a G.B.H.
Hazánkban ekkor bontogatta szárnyait a Kretens, a T34, az ETA, a Der Trottel, a CPG, a Mosoi, az Elhárítás - hogy néhányat említsünk tucatnyi, azonnal csetekvésre kész kreatív punkcsapat közül. A magyar ifjúság felett éberen őrködő rendőri erők persze azonnal és könyörtelenül lecsaptak: a Rottens énekesét egy évre hűvösre vágták a jól bevált "államellenes izgatásért".
Meglepő módon sem az ítélet nem törte meg az igazabb életre vágyó, elszánt magyar punkokat, sem a kitartó rendőrségi zaklatások, melyekhez a megszokott állandó igazoltatáson és gumibotozáson kívül az is hozzátartozott, hogy minden koncert hanganyagát felvették és szigorúan ellenőrizték, illetve beépítettek néhány "ifjúságvédelmist" a punkok közé.
A kontrollálhatatlannak tűnő "veszélyes magyar punk mozgalom" első hullámát a 83-as koncepciós perek sodorták el. A Mosoi és a CPG néhány tagját a gondolatrendőrség börtönbe küldte és ezek után természetesen senki sem merte vállalni a kockázatot, hogy fellépjen. A pangás közepén érkezett Magyarországra Lucille Chanfone francia rendező, aki "T-34" címmel filmet készített a magyar punkszíntérről.
A filmmel egyidőben 1984-ben franciaországban napvilágot látott egy gyűjteményes kislemez "Világ Lázadói Harcra Fel" címmel, amely néhány akkori punkformáció felvételeit tartalmazta. A film és a lemez hírére/hatására, rengeteg új zenekar alakult: Auróra, 88-as Csoport, Marina Revue, Új Élet és újból életre kelt a Kretens.
A színtér szinte kizárólag új emberekből állt, mert a régiek vagy "dobbantottak", vagy teljesen megváltoztak, azt követően, hogy izzadó keblére vonta őket a horrort lehelő cenzorhatalom.
Erre az időszakra tehető a háború kezdete a punkok és a skinheadek között, akik addig a legjobb haverok voltak. A bőrfejűek megtalálták saját ideológiájukat és kiásták a csatabárdot.
1985 júliusában sikerült megrendeznie néhány embernek függetlenül, szabadon az első magyar punkfesztivált Pakson 900 ember előtt, ahol a zenekarok ingyen játszottak...
1986-ban végre megnyíltak a kapuk a külföldi punkegyüttesek előtt. Az első fecske a TOTEN HOSEN volt.
Azóta a punkcsapatok Magyarországon szabadon működhetnek. Lemezkiadás természetesen még jóideig szóba se kerülhetett, de a hatóságok hallgatólagosan tudomást vettek a különböző kazettamásoló terjesztőkről, amelyek közül a legfontosabb az 1985-ben megváltozott felállással újjáalakult TROTTEL DISTRIBUTION szolgálata volt. Itt könnyen hozzájuthatott bárki kompilációs szalagokhoz éppúgy, mint szerzői kazettákhoz.
A lemezkiadás szűzföldjére elsőként a punkhoz közelálló, veterán Vágtázó Halottkémek lépett, az 1988-ban kiadott "A Halál Móresre Tanítása" című albumával, amely eredetileg az NSZK-ban jelent meg a SONIC BOOM gondozásában. (Ez a kiadó dobta piacra nyugaton Waszlavik Gazember legendás maxiját)
A TROTTEL tavaly nyáron jelentette meg debütáló "Bordelline Syndrome" című albumát Franciaországban, a Gongnaf Movement címkéje alatt. Legutóbbi, nyolc országot felölelő Nyugat-Európa-i turnéjukon rögzítettek két tízperces dalt, amelyek egy februárban megjelenő nyújtott játékidejű maxin kapnak helyet. A tervek szerint mindkét korong Magyarországon is forgalomba kerül.
Az Auróra 89-ben két lemezzel is jelentkezett. Bemutató kislemezükért a Nyugatnémet Empty Records a felelős, nagylemezük, mely a Viszlát, Iván címet kapta, magánkiadásban jelent meg, Magyarországon.
A 88-as csoport a THRASHOLD nevű tekintélyes holland punkmagazin válogatásalbumára került fel ragyogó "Nincs nevem, csak számom" című antimilitarista protest-songjával.
Nyomulnak már az ifjú titánok is. Az A.M.D.-nek a harmadik hullám legtehetségesebb zenekarának februárban jelenik meg első kislemeze a nyugatnémet Nuclear Blast kiadónál.

-ellé-

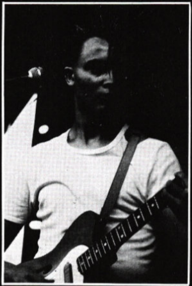

Rock borotvaélen

- Dolgozom... fordítok, és műsorvezető leszek a Hármas csatornában.
- Milyen témakörrel foglalkozik a műsor?
- A látástól a hologramig, a vizuális kultúrával... azután el fogok repülni Amerikába egy időre.
- Szokás volt a Hármas csatornában, hogyha egy-egy zenekari tag volt a műsorvezető, akkor a zenekarának a clipjei láthatóak voltak a műsorban...
- Nem lesz, mert most nincs zenekar.
- Egyáltalán nincs, vagy csak nem működik?
- Az a forma, hogy Európa Kiadó, nincs. Egyrészt meg kell húzni a határt, hogy mi meddig az, ami. Nekem az Európa Kiadó kb. tíz embert jelent, egyfajta szellemi sorsközösséget azokkal, akikkel a nyolcvanas éveket végigcsináltam. Nem mindig mindenki játszott benne, de nagyjából velük dolgoztam Európa Kiadó címén és úgy fest, hogy most már nem erről van szó.
- Miről van szó?
- Szeretnénk olyan zenészeket találni, akikkel azokat a számokat, amiket írok, megcsináljuk és eljátsszuk. Nem valószínű, hogy zenekar-forma lesz, inkább alkalmi társulás. Mint ahogy már a vége felé az Európa Kiadó is egy kicsit ilyen volt.
- Ez mennyiben tudható be annak, hogy a Szavazz rám! lemez, - ami szerintem mintapéldája a borotvaélen táncolásnak - eladási szempontból nem volt olyan sikeres?
- Ez engem sose tör le igazából, mert sohase az járt a fejmben, amikor csináltam valamit, hogy azt minél több embernek meg kell vennie... plusz nagyon bonyolult összetevői vannak, hogy miért nem adták el a lemezt. Nem akarok mentegetőzni, de nem csak az Európa Kiadó lemezt veszik kevésbé, másrészt a lemeznek nem volt semmiféle reklámja, a tv-ben lement a videoclip kétszer, rossz hanggal. Bár lehet, hogy egyébként sem vették volna meg sokan, mert az első Európa Kiadó lemezt is csak harmincezren vásárolták meg.
- Az Európa Kiadó betöltötte szerepét. Az új feladatok megoldása új formát kíván?
- Igen, egy idő után természetes, azt hiszem, hogy mindenki felvesz egy saját irányt, mindenki inkább a saját dolgaiban gondolkozik. Magyarországon olyan dolgokat is zenekaroknak hívnak, amik nem azok. Egy csomó olyan ember van, akinek saját története a zenekar, állandóan jönnek-mennek körülötte a különböző zenészek. Nekem az Európa Kiadó a Dönci mindenképpen, Magyar Péter dobol, plusz a Másik János, a Gásner János, a Kamondy Ági, a Kiss Laci basszusozik, és a Spenót... Ez egy kollektíva, még akkor is, ha az én számaim, vagy legalábbis az én szövegeim dominálnak. Ezidáig közös ihlet, közös munka volt. Az, amit most szeretnék csinálni, azért is vonz, mert sokkal szabadabban lehet gondolkozni.
- Mindig olyan pontokon kötsz ki, - vagy talán szándékosan mész arrafelé,- ahol nagyobb a súrlódási felület...
- Egyrészt nem csak rajtam múlik, nyilván, de bennem is ez van. Nagyon fucsa egyébként, hogy mindig akkor oszlott fel a zenekar, amikor a legjobb volt. Mindig ment a küszködés, és amikor kezdett működni, amikor úgy nézett ki, hogy lehet kicsit könnyedebben csinálni és jó, akkor mindig feloszlottunk. Így volt az URH-val, az első Európa Kiadóval, sőt meg kell, hogy mondjam, a legutóbbival is így lett.

- Különböző okok miatt, vagy általánosítható valamilyen szinten, hogy akkor fogynak el az energiák, amikor már csak működtetni kellene a produkciót?
- Ezt egy nagyon magyar dolognak érzem, azt hiszem a szerelemmel is így van, meg mindennel... A magyar szel-

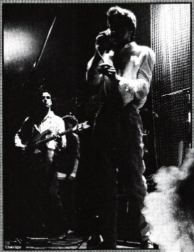

lem olyan, hogy meg kell próbálni teljes erővel, hogy aztán ne sikerüljön. Amellett tényleg van benne valami, hogy a küszködés olyan vonzó.
- A többség számára az jelenti a problémát, hogy megoldani a feladatot, másoknak a feladatmegoldás csak rutin, az igazi kihívás megtalálni a feladatot!
Igen, egyrészt kihívásokat találni, mert az ébren tartja az embert. Bár azért azt hiszem, hogy inkább mi nem tudunk működtetni,- hiszen az is egy érdekes kihívás. Ha az ember elbasz valamit, akkor azt valahol nem véletlenül teszi, azt bassza el az ember, amit el akar baszni a lelke mélyén. Amit nem akar, arra jobban vigyáz. Ezek sose véletlenek. A dolgok lerombolása nem tör össze, sőt tulajdonképpen nagyon örülök, mert így sokféle dolgot csinálhattam. Ahogy ezen az utolsó lemezen hangszerelgethettem, engem nagyon érdekelt. Ez egy ördögi kihívás, és az egyik legklasszikusabb tévedési helyzet. Nem azt mondom, hogy ez tévedés volt, hanem hogy akkor lehet a legjobban tévedni, amikor az ember ebbe az utcába bemegy. De abban is hiszek, hogy vannak tévedések, amiket el kell követni, mert azok is a tieid. Plusz nagyon sokat tanulok belőlük, és az nyilván nem baj, ha az ember tanul.
- A tévedések adják meg a konturját az egésznek, ha mindig minden igaz, akkor...
- Igen. Azt is ki szeretném próbálni, hogy milyen az, ha így csinálok valamit.
- Csak koncerteket fogtok adni néha, vagy lemezeket is készítetek majd?
- Én egy olyan helyzetbe kerültem a sors szeszélye folytán, hogy ott vagyok a lemezgyár egyik leányvállalatánál, eddig az Európa Kiadó, most már én, egyelőre lemezeket csinálhatok, úgy néz ki. Bár a gazdasági körülmények ezt nem teszik olyan nagyon-nagyon biztossá. Amennyiben ez mégis így marad, akkor persze, hogy csinálok lemezeket. Lemezt csinálni jó, és érdekes.
Az Európa Kiadó is ritkán játszott, mindig összeállt egy műsor, ami az utóbbi időben egy lemez köré csoportosult, - és megcsinálta a lemezt, majd koncertezett. Továbbra is ez az a forma, ami-

ben gondolkodni fogok. Nem akarok egy zenekart állandóan működtetni, tehát nem akarok zenélni az év minden napján.
- Amikor először hallottam a második lemezeteket, az volt az érzésem, hogy az URH-féle Szavazz rám! volt a beindító, a toborzónóta, ez az újabb fajta hangszerelés a barrikádok zenéje. Mennyire értesz ezzel egyet?
- Nagy ambícióim voltak, hogy mit szeretnék csinálni a Szavazz rám! című műsorral, akkor még Döncivel és Másik Jánossal. Volt egy olyan zenekar, ami iszonyúan jól tudott zenélni. Léteztek olyan evidenciák, amik nagyon megkönnyítették a munkát, és akkor úgy éreztem, hogy van egy zenekar, amire egészen komoly dolgokat fel lehet építeni, mert potenciálisan magában hordozza a lehetőségeket. Egy komplett műsort akartam csinálni, egy koncertet az Operaházban, ami filmre kerül, szóval egy nagyszabású, grandiózus tervem volt. A Kulich Gyula tértől,- ahonnan indultunk, - az Operaházig szerettem volna csinálni. Akkor, azzal a zenekarral nem lehetett, mert időközben abban a formában megszűnt. Aztán később az ember összehozta az újat, amely iszonyú erőfeszítés volt, de így is redukálódott ez a terv, és végül is lett belőle a lemez, ami tulajdonképpen szellemében megmaradt az, ami, de formájában már módosult. Egy csomó minden tör-

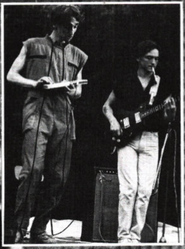

tént, amire én nem gondoltam, sok minden változott ebben az országban, ami szintén nem hagyható figyelmen kívül. Egy olyan dolgot szerettem volna csinálni, amit már én sem tudok, hogy micsoda, amit már én sem látok át. És ha valami baja van ennek a lemeznek, akkor az az, hogy mégis átlátom, és nem ment el addig, ameddig szerettem volna, abban a logikában, amiben készült...
- A végletekig?
- Igen, kicsit még merészebbnek kellett volna lenni, bár ezt így utólag könnyű mondani, de amikor készül, az nagyon nehéz, főleg egy lemeznél, amit dobokból, basszusgitárokból, meg nem tudom miből raksz össze és állandóan napi problémákkal kell küszködnöd. Én szeretem ezt a lemezt, arról szól, ami most van velem és körülöttem. Számomra dokumentálja a nyolcvanas évek végét. Közben politikai okokból ráadásul a Szavazz rám! bizonyosfajta értelemben még jobban beütött, mint gondoltam. Én ezt egy finomabb gesztusnak szántam. De ez talán egy picit el is vitte a másik irányba. A Szavazz rám!-mal kezdődik, aztán nem találják benne a folytatást. Azt vettem észre, hogy ez az avantgard kultúra teljesen összemosódik a kommersz kultúrával.
- Ez világméretű jelenség...

- Igen, csak a világról beszélek, ilyenek a filmek, ilyen a Prince, ezt akartam a Szavazz rám!-ban megcsinálni úgy, hogy még az Operát is szerettem volna belekeverni, egy totálisan megfoghatatlan dolgot csinálni. Grandiózus, megfoghatatlan, nem avantgard, nem kommersz, ami valahogy másképp hat, nagyon finom, szinte már szexuális csatornákon. A lemez nem ilyen lett, közben mégis olyan, mint a nyolcvanas évek vége Magyarországon. Talán azért olyan, mint Magyarország, mert nem pont olyanra sikerült, mint szerettem volna.
- A stílusirányzatok jellemzőinek összemosódása, majd kitisztulása azt hiszem periodikus, használják egymás jelrendszerét, szabályait, majd később élesen elválnak egymástól, egyfajta hullámmozgás ismerhető fel.
- Ez valószínűleg abból fakad, hogy tartalmi és formai hullámhegyek váltják egymást. A hatvanas évek kimondottan tartalmi dolog volt, amikor a forma nagyon egyszerű volt és csak szolgálta a tartalmat. Később, a hetvenes évek elején jöttek a virtuózok, meg a technikailag szépen kiforrott produkciók, akkor azokat szerették, aztán a hetvenes évek második felében megjelent a punk, ami szintén tartalmi dolog volt. Most megint egy ilyen formai részben vagyunk, ami finom és kusza. Meg a rock and roll zene is más helyen van, mint ahol volt a hatvanas években.
- Talán más a megvilágítás...
- Igen, ez is vizuális lett, videó, tv csatornák, ezáltal összemosódott egy csomó dolog, az égből jön a diszkó, és ebben most nem az a lényeg, hogy diszkó. Másrészt most megint van egy egyszerű gitárzene a klubokban, kis létszámú zenekarok játszanak, és ez nagyon érdekes.
- Kisebb közösségek kis létszámú zenekarai?
- Igen, erőteljes gitárzenének tűnik, és nem sokat vacakolnak, feltekerik az erősítőt tizesre és furcsa zenéket játszanak. Bár most nekem úgy tűnik, mintha ez sem lenne nagyon fontos, ez most senkit nem érdekel igazán. Mindenesetre jönnek a kilencvenes évek, óriási dolgok történnek majd, lebontják például a falat, és ez tűnik el majd egészen nyom nélkül. Ez a teljes szellemi elnyomatottság, mindenfajta nyomor, amiről közben megpróbálták elhitetni, hogy mégse az, most néhány év alatt kellene, hogy megoldásra kerüljön, ez hihetetlen pszichikai, fiziológiai torzulásokat fog előidézni, ami már most kézzelfogható. Erőszak van az utcákon, a teljes bizonytalanság, ami mindenkit és mindent körülvesz, és ezt borzasztó nehéz lesz dokumentálni.
- Magyarország most nem egy olyan jó hely, ott, ahol ennyire a létért megy a harc, és a korai kapitalista viszonyok kezdenek kialakulni, az nem a legideálisabb. Most itt művészetet csinálni, teljesen érdektelen. Egy politikai őrület folyik, és ebben a zűrzavarban senkit nem érdekel, hogy készülnek-e filmek, nyílnak-e kiállítások, vannak-e rock and roll koncertek. És ez a helyzet le fogja rombolni ezt a kulturát. Tudom, hogy nekem például mennyit jelentett Molnár Gergely és Najmányi, találkoztam valamivel, ami iszonyúan megérintett. Egy olyan kultúrával, amit aztán folytattam, és úgy látom, hogy Víg Mihály, és az én kortársaim is ebből építkeznek. Ha ez a dolog most megszakad, nem lesz olyan egyszerű két év múlva megint folytatni, mert akkor esetleg jobb gazdasági helyzet lesz.
- Sajnos a kulturális tradíciók megszakadása a mai underground egyik legnagyobb problémája. Az új zenekarok nem a műfajt, hanem csak az előállítási rutint és klisét sajátították el.
- Attól mindig féltem, hogy nehogy úgy járjak, mint azok a rockzenészek, akik előttünk voltak és egy könnyed kézlegyintéssel elintéztek minket. De ami most folyik, az furcsa... Nem sok érdekes történik. Most nem az én ízlésemről beszélek, mert nem feltétlenül Lou Reedből, vagy David Bowie-ból kell gyökereztetni valamit, és ez a magunkfajta zenekarokkal azt hiszem, teljesen meg is szűnt. Nem nagyon látok erős produkciókat, olyanokat, amik önmagukban is erőt hordoznának. De nyugaton sem jobb a helyzet, csak ott baromira profin csinálják, eladják. Az élettér valahogy a diszkóba tevődött át, a zenéket táncolhatóbbra próbálják csinálni, az emberek meg táncolnak rá. Ami nem baj, és nem jó, hanem ilyen, és ez már bizonyosfajta korlátokat szab mindenesetre.
- A koncerteken is a közönség a szellemi helyett inkább fizikálisan pulzál a zenekarral, a testöröm ami inkább dominál, ugyanazt a kifejezést látom az arcokon az élőzene hallgatásakor, mint amikor kazettáról szól a zene.
- Igen. Én nem voltam elég figyelmes annak idején, nem is lehettem, be voltam zárva. Bowie-t a Scary Monsters-szel divat volt eltemetni, és itt az Alterockban a múltkor el is temette az a fiú, aki a róla szóló anyagot írta, pedig a Let' s Dance című album nagyon el volt találva.
- Te itt, félig keleten, félig nyugaton hogy érzed magad?
- Az ember egy idő után nem lehet olyan válogatós, hogy kizárólag a kifogástalan helyzetekre hajlandó reagálni. Igazából nem a helyzeten múlik,

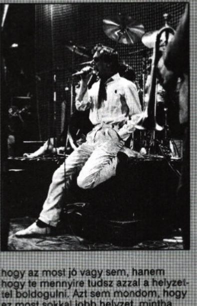

hogy az most jó vagy sem, hanem hogy te mennyire tudsz azzal a helyzettel boldogulni. Azt sem mondom, hogy ez most sokkal jobb helyzet, mintha pont fordítva lenne, de egy másik helyzet, amiből szintén lehet jót csinálni, csak meg kell próbálni.

(C.R.)

Foto: Zétényi Zoltán

ANGYAL feketében

Király Tamásnak sikerült megvalósítania az öltözködésben azt, amit a punknak és az új-hullámnak a zenében: felszabadítani az egyéniséget.
Fekete és türkiz - az ablak nyitva, a sarokban egy türkizkék reflektor világít, az ablakok, ajtók feketék, a szobában egy fekete asztal áll négy fekete székkel, az asztalon fekete hamutál, fekete pohár, a pohárban néhány szívószál, természetesen mind fekete. A másik szobában egy ágy és egy szekrény, mindössze ennyi a lakás bútorzata.
- Hol készíted a modelleket, és egyáltalán mi lesz a sorsuk?
- Itt, a lakásban dolgozom, ez a tér pillanatok alatt bezsúfolódik anyagokkal, segédeszközökkel, szétterülnek és felhalmozódnak a ruhák. Van, amit megtartok, vagy átalakítok. Vagy megsemmisítem. Egyébként kint a konyhában tárolom a ruhákat, nincs más helyem.
- A Petőfi Csarnokban tartott bemutatóid egy része kimondottan improvizatívnak tűnt, vagy tévednék?
- Kezdetben szinte csak improvizáció volt, mert annyira újat és mást szeretnék, hogy nehezen tudom kivárni, amíg elkészül valami, már csinálnám is a következő variációt. A Petőfi Csarnokban este 8-kor a legszívesebben újra kezdtem volna az egészet, de a bemutatót is el kellett kezdeni valamikor.
Egy kész modellen mindig van mit alakítani, tehát nincs kész modell.
- Egyik-másik modell nehezen képzelhető el hétköznapi viseletként. A ruháid kizárólag a demonstrációra készülnek?
- Nem tudom, hogy mennyire sikerült eddig pontosan meghatározni azt, amit csinálok: a ruhaszobrásztól a ruhaépítészen át divettellenes divattervezőink hordhatatlan ruháktól az antidivatig, több elnevezést kreáltak rólam és a munkáimról. Én valahol mégis divattervezőnek nevezném magam, de nehéz ezt így kimondani, mert a szó konvencionális értelmében nem érzem magamat divattervezőnek. Azért készítek a fakéregtől a fóliáig bármiből ruhát, hogy bebizonyítsam, hogy nem csak a szövet és a bőr alkalmas erre.
- Kívülállóként úgy gondolná az ember, hogy a divattervezés szükségszerűen egy naprakész és rugalmas tevékenység, mentes az ideológiai fékektől és egyéb tiltásoktól, te mégsem veszel részt az úgynevezett hétköznapi öltözködés alakításában.
- Ha a divat úgy érdekelne, mint manipuláció, mint üzlet, akkor úgy csinálnám. Egy időben létezett a New Art stúdió , ami a '80-as évek elején Budapest underground köreit öltöztette (punk-butik néven is ismerik). Tehát abszolút divatot diktáltunk, de ez elmúlt. Ma azt hirdetem, hogy minden ember más, minden embernek másképpen kellene öltözködnie és szeretném, ha a ruhában, a külsőségekben is önmagát hozná. Én egyrészt ezért dolgozom. A divat nem érdekel, ellene vagyok, hogy az emberek a butikokból vásárolják meg a személyiségüket.
'83-ban az FMK-ban tartottunk egy REJTETT DIVAT bemutatót, amikor nem a ruha, a külső volt a lényeges, hanem a belső, a bélés, amit csak te tudsz meg rólam, ami lehet selyem, lehet a Mona Lisa, vagy dollárral "kibélelve" és csak neked mutatom meg, hogy ki vagyok, milyen vagyok.
- A leendő modelleket mindig a saját környezetedből választod ki?
- Igen, és szinte mindig új alanyokat kérek fel a ruhák bemutatására, vállalva a rizikót, hogy egy teljesen amatőr személy áll esetleg kamerák, fényképezőgépek elé, mert, ha sikerül a bemutatás, akkor az az új személyiség lényével együtt lesz teljes és őszinte. A spontaneitás, a természetesség nagyon fontos, a személyiség része a ruhamodell bemutatásának. Nem csak kitenyésztett, magas, szőke nők járnak az utcán. Nálam a modell lehet kövér, sovány, fiatal, alacsony, idősebb, magas : a lényeg a személyiség és a személyiséghez igazított ruha.
-Ez az elképzelés sokban hasonlít Andy Warholra és az ő " te-is-lehetsz-szupersztár " koncepciójára.
- Igen, az nagyon ki lett találva, tisztelem Warhol dolgait.
- Nem próbált meg bevonni egyik magyar divatintézet sem?
Bemutatkozott egyszer egy párizsi divatiskola itt Budapesten és felkértek, hogy tartsak egy előadást. Megtartottam, befejeztem utána a rendező fél megkérte a jelenlevő magyar szakembereket, hogy az általuk és az általam felvázoltak szellemében próbáljanak ott néhány modellt improvizálni, alkalmi díjazás ellenében. Ezzel az akaratlanul előállt helyzettel valószínűleg nem loptam be magam a jelenlévő magyar szakemberek szívébe én, az autódidakta.
- Ennek ellenére a szűklátókörű szemlélet szerencsére nem akadályoz meg a modellek elkészítésében. Külföldön milyen visszhangja volt a bemutatóidnak?
- Nézd, New York-ban például elég nehéz újat mondani; olyan az egész, mint egy hatalmas gyár, ahol félóránként legördül valami újdonság a futószalagról, bármilyen műfajban. Oda négy variálható ruhát vittem ki és egy akadálypályára emlékeztető kifutót építettem, ezen hol mászni, hol bújni kellett a modelleknek. Én is beálltam egy helyre és ott a közönség előtt alakítottam át a ruhákat. A négy ruhából volt hét kör, az huszonnyolc modell, ami már eleve meglepte a közönséget. Hogy ott, a bemutató alatt születnek újjá a ruhák, a tervező aktív közreműködésével - ez nagyon szokatlan dolog. Szóval siker, teljrs siker volt.
- A Petőfi Csarnokban tartott bemutatók, az ...Álom-sorozat folytatódik?
- Nem, az álmoknak vége. Szárazabb, ridegebb, vagy puritánabb lesz, ami lesz. Nem tudom, hogy engem milyennek szoktak meg - ha van ilyen, akkor nem egy puritán valakinek szoktak meg, mert a bemutatókon sok szokatlan dolog volt, kövér nő, állat, kisgyerek, most ennek vége, mint ahogy a zenében is volt egy korszak, amivel én együtt indultam és mindannyiunkra hatott, a punk-korszak, aminek vége lett. Most egy vihar előtti csend van: a zenében, a képzőművészetben holtpont van és úgy érzem, holtpontnak is kell lennie. Vége van az évtizednek, amit egy új követ és úgy érzem, hogy erre sokan várnak, bár sokan talán sajnálnak is. Nemrég, amikor Leningrádban jártam, kitéptek a kezemből egy ilyen zacskót, amiben két videokazetta volt, szóval ellopták, ilyen éjszakai támadás. A kazettákra a bemutatóim anyaga volt felvéve és nincs belőlük egyetlen kópia sem. Ha sarkítva fogalmazok, akkor mondhatom, hogy eltűnt kilenc évi munkám, amit eddig csináltam. Most tiszta lappal kezdhetem vagy folytathatom az életet, ahogy tetszik.

"Király Tamás Magyarország legismertebb divattervezője. A '80-as évek elején indult a budapesti New Art stúdióból, első külföldi bemutatóját Nyugat-Berlinben tartotta. Azóta bemutatkozott többek között Amszterdamban és New Yorkban is. Jelenlegi kollekciója sok szabálytalan geometriai formát tartalmaz - fekete és vörös bársonnyal borított plasztik modelljeinek bizonyosfajta merevséget és vastagságot ad, amit szükségesnek tart egy olyan világban, 'ahol bármikor beléd szúrhatnak egy kést'. Az embereknek nincs pénzük olyan ruhákra, melyek egy kicsit is izgalmasabbak a bécsi divatnál - amivel tömve vannak a budapesti butikok - és mivel a magyar tervezőiskolákban a kreativitás és az individualizmus nemigen kap jó osztályzatot, az egyéni elképzelésű fiatal divattervezőknek kevés reményük van a kibontakozásra.
Király Tamás a nyugati kollégák direkt hatásaitól függetlenül, saját környezetéből szerzi inspirációit. Jelenlegi kollekciója sokkal könnyedebb hangulatú, Magyarország jelenlegi recessziójának frivol ellentétje lesz."
(I-D, londoni underground divatlap)

Harkai Péter
Foto: Lengyel P. László

DÉLBUDA

MADE IN HUNGARY

Több mint 35 éve áll cégünk,
a Délbudai Cipőipari Szövetkezet
az Önök rendelkezésére.
Kezdetben alig egy tucat lábbeli
készült műhelyünkben,
Ma naponta 2000!

Saját modellek alapján
készült női cipőink télen és nyáron
egyaránt a kényelem és a
minőség biztositékai!
1990 tavaszán szeretnénk meglepni
kedves vásárlóinkat, partnereinket,
valamivel, ami
biztosan érdekelni fogja Önt is!

DÉLBUDAI CIPŐIPARI SZÖVETKEZET
BUDAPEST
XXII. Március 15. u. 1 - 3.
Telefon: 173 - 8829
173 - 8822

ISMERI ÖN ?

SEXEPIL

A VICO filmajánlata!

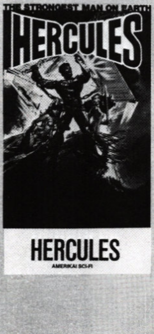

Keresd a VICO filmjeit a kölcsönzőkben. (X)

ALTEROCK Főszerkesztő: Hontvári László, Főszerkesztő-helyettes: Siklós András, Művészeti vezető: Halmai Csaba. Szerkesztőség címe: 1126 Bp. XII., Böszörményi út 24. Tel: 1551-991. Készült a Szimultán Rt. és a Petőfi Csarnok közös kiadásában. Felelős kiadó: Vermes György. TIPO-TEAM Nyomda, Salgótarján. Felelős nyomdai vezető: Kállovits Géza. HU-ISSN 0865-3127.

Az ALTEROCK-ra előfizetési előjegyzést felveszünk. Cím: Petőfi Csarnok, 1146 Bp. XIV., Zichy M. U. 14.
Várjuk a leveleket!

Programok

Január

Fekete Lyuk (Black Hole)

4. Független Adó
5. Happy Dead Band
   Üllői Úti Fuck
6. Kastrierte Philosophen
7. A.Z.J.
9. Film
10. Kis Generáció
11. Cardinal
12. Happy Dead Band
    Gazember
    Néma Sikoly (U.S.A. Film)
13. Független Adó
    Állati Elmék
14. A.Z.J.
16. Film
17. Kis Generáció
18. Kinopuskin
19. Rés
    Cardinal
20. Barbaro
21. A.Z.J.
23. Film
24. Kis Generáció
25. Független Adó
26. Auróra
27. Lost Finger (NSZK)
    Folly (Csehszlovákia)
28. A.Z.J.
30. U.K. Subs (Anglia -Weast szerv.)
31. Kis Generáció

PeCsa

4. 17-22 Cure klub
5. 19.00 BOOM! (Aktus koncert)
8. 17-22 Heavy Metal klub
12. 17-22 Kiss és Bon Jovi klub

Fanzine-k As You Like It!

Vitamin 1.
Vitamin 2.
VHK szövegfüzet
Johann Stüm: Vers mindenkihez
Dead Kennedys: Bad Time For Democracy (szövegfüzet)
Érdeklődni lehet válaszborítékkal: Juhász Mihály, Egri Ifjúsági Ház 3300 Eger, Széchenyi út 16.

Megjelent Szőnyei Tamás Az új hullám évtizede 1. című könyve
Érdeklődni lehet: Laude kiadó 1119 Budapest, Hengermalom u. 2/c